

I overlevelsesprosessen har det hjulpet meg å skrive, å sette ord på ting, også sammen med få nære venner. Men i denne prosessen med motbakker og kronglete stier har jeg fått størst hjelp hos dikterne. Ivar Aasen (1813–90) var en mester til å sette enkle ord på vanskelige følelser. Jeg trekker særlig frem hans dikt *Livet* (2). Det fikk spesiell mening under min hustrus tragiske sykdom og død. Men også videre i en slags tilfriskningsprosess det siste året, på tross av en langtkommen kronisk obstruktiv lungesykdom, hjertesvikt og kreft, som så langt har oppført seg eksemplarisk og så langt vært sentvoksende. Jeg er «friskere» i år enn i fjor, i følge min fastlege, kanskje er jeg på vei til å bli «andregangsgammel».

«Å dø for tidlig eller å bli gammel: andre alternativer finnes ikke,» siterer Kirsten Thorup Simone de Beauvoir i sin bok *Ingenmannsland* (3). Temaet er å beskytte seg mot hjelpeløsheten i denne prosessen som kalles å bli gammel og miste taket på tilværelsen. Veien må vi finne selv. På denne veien må vi også finne slike gode veiledere som jeg har nevnt.

Per Vollset

Nesttun

Litteratur

1. Engeset A. Førstegangsgammel. Tidsskr Nor Lægefor 2006; 126: 1511.
2. Aasen I. Millom bakkar og berg. Dikt i utval. Oslo: Den norske Bokklubben, 1990.
3. Thorup K. Ingenmannsland. Oslo: Gyldendal, 2006.

■ RETTELSE

Skriftlig legemiddelreklame

Per Olav Kormeset, Olav Spigset, Lars Slørdal, Hanne Indermo, Håvard Rein Solhaug

Tidsskr Nor Lægeforen 2006; 126: 1946–7

I nr. 15–06 s. 1947 var det kommet inn en *ikke* for mye i 2. avsnitt, linje 5. Det skulle stått:

Vi synes ikke det er påfallende at 61 % av artiklene som ble brukt til å underbygge reklamepåstander, *inneholdt* opplysninger om forfatterens interessekonflikter i form av industrirelasjoner.